

Gewoon ut zesde; Ba(a)lmomenten, zeiksnorren en soms ook nog goed voetbal.

Vandaag stond het duel in de achterhoede tegen de mannen uit Witmarsum, Mulier 3 op het programma. Aangezien wij één na laatste staan en zij slechts enkele puntjes boven ons moeten wij hier de punten in eigen huis kunnen houden. Echter is het voetbal bij tijd en wijlen goed te noemen maar blijken we keer op keer scorend vermogen te ontberen. Hopelijk breekt deze wedstrijd het negatieve spiraal en kunnen we weer naar boven kijken.

We gingen van start met Pamavada in de kool met daarvoor een linie met Kris, Smoor, PJ en Timothie. Daarvoor hadden we een driemans-middenveld met Frenkel, Sikkes en Abe. Voorin hadden we ons fenomeen Platformke met Sabbes en OB-Bink als ondersteuning. Op de bank hadden we een plekje voor Rooie, Colaatje Tic en Pessa.

De Joling met de vlag vandaag was Batsemaar en stond onder de bezielende lijdning van Smoor Sr.

In de eerste minuut hadden we meteen al een doelpunt tegen kunnen hebben; slappe interventies op rechts leidden tot een kans om te schieten voor de vijandelijke spits maar Pamavada pareerde vakkundig. We waren gewaarschuwd en moesten dus de kop erbij houden. Het zesde liet mooi voetbal zien alleen vrije schietkansen voor Abe, Frenkel en Kris leidden niet tot het gewenste resultaat. Zoals wel vaker dit seizoen zou het doelpunt weer bij de andere partij als eerste vallen. Slecht dekken in het centrum resulteerde in een vrije schietkans voor de vijandelijke linksbuiten; deze aarzelde niet en schoot de bal beheerst langs de wild uitkomende Pamavada. 20^e minuut 0-1 en gezien het vertoonde spel onverdiend te noemen.

Hierna gingen onderlinge frustraties de boventoon voeren en vooral de totaal afbrekende kritiek viel zelfs bij de tegenstander op: "Altijd jammer om zo'n jongen in het team te hebben, zoiets verziekt de hele sfeer" om de vijandelijke aanvoerder maar te citeren over 1 der onze spelers. Overigens was dit een beetje de pot verwijt de ketel aangezien een speler van Mulier het nodig vond om elk duel met de tegenstander af te sluiten met bewoordingen zoals: "Sukkel, homo, koekenbakker" en dergelijke. Maar ja, hij kraakte een tegenstander af en niet zijn teamgenoot en dat is een cruciaal verschil.

Maar er waren ook positieve dingen te zien zoals slimme loopacties van Sabbes en de daarop loepzuivere voorzetten. Ik pleit hierbij dus ook, in tegenstelling tot de reizende reporter, tot een vaste plaats van Sabbes op de linksvoor. Gecombineerd met het neusje van de kool van Platformke en de zelfbenoemd voetbalarchitect Abe achter hem kan hij hierbij tot een heuse Boerrichter van de 3e klasse reserve uitgroeien! Ook Ob-Bink kan eenzelfde lot beschoren zijn als hij fysiek iets groeit en niet telkens als een jonge hond diep gaat. Maar ach, een verzachtende omstandigheid was dat er vrouwtjes voor hem langs de kant stonden en dan doen mannen *nét* dat stapje extra!

Overigens gingen we met een 0-1 ruststand thee drinken waar we het er nog even over hadden. Bij de diepgaande en goed doordachte analyses van aanvoerder Kris kwam er vooral naar voren dat men bij een persoonlijke fout niet met de handen in de zij moest staan balen. Gewoon herstellen en van een ba(a)lmoment alles doen om geen ba(a)lverlies te veroorzaken! De humor was zoals altijd weer hoogstaand en met dit hoogtepunt togen we maar snel weer naar het veld om de tweede helft te spelen. Overigens waren er personele wijzigingen in de vorm van Rooie voor Smoor, Colaatje Tic voor Ob-Bink en kwam Pessa er in de loop van de tweede helft in voor Sabbes.

Gewoon ut zesde ging zich nu meer bezig houden met goed voetballen in plaats van oeverloos gezeik en dat worp duidelijk zijn vruchten af. Om onder andere de mening van Ob-Bink Sr en Frenkel Sr in

meer moderne bewoordingen te reflecteren: Het zesde speelde awesome met bij tijd en wijlen gewoon episch combinatievoetbal. Ook hield Pamavada met epische reddingen het awesome zesde soms episch op de been, zodat de epische voorhoede een awesome kans op 1-1 episch in stand hield. Kortom we waren de tegenstander gruwelijk aan het overklassen en vooral Tic kreeg een dot van een kans. Hij kon namelijk de bal op zes meter voor de kool gewoon aannemen en rustig een hoekje uit zoeken. Tic wist blijkbaar niet wat hij met zoveel tijd aan moest en schoot de bal nét aan de verkeerde kant van de paal.

Het vijandelijke aanvalsapparaat werd overigens aardig ingedamd al was daar bij de messcherpe counters altijd Pamavada als slot op de deur. Maar voor de rest smoorden Timothie, Rooie en PJ de meeste aanvallen voordat ze écht gevaarlijk werden.

Het duurde tot de 70e minuut eer 't zesde eindelijk op 1-1 zou komen; een dubbele 1-2 van Sikkes met Abe op de zijkant stelde de flegmatieke en watervlugge Sikkes in staat om twee vijandelijke verdedigers vakkundig te omspelen en beheerst "op zijn Platforms" af te ronden. De verdiende gelijkmaker was daar en het was een startschot voor een heus Sneeker kwartiertje. Aanvalsgolf na aanvalsgolf teisterde de vijandelijke defensie alleen de dikverdiende 2-1 bleef uit. Ook de steun van de inmiddels heuse groupies te noemen supporters bleek niet genoeg te zijn om de kool te maken. Na 90 minuten vond de schijts het tijd om aan het bier te gaan en liet ons achter met twee verloren punten.

Robbie, die hopelijk snel weer ons kan komen te versterken vatte het naderhand mooi samen:" Voetballend zijn we keer op keer beter maar momentjes van scherppte doen ons de das om. Ook de ba(a)lmomentjes moeten verleden tijd zijn en waarschijnlijk komen de puntjes dan vanzelf"! Dit moet natuurlijk ook het credo zijn van dit vriendenensemble: plezier hebben in het voetballen en resultaten zijn mooi meegenomen!

Man of the match: Zoals de Engelsen dikwijls zeggen a close call. Uiteindelijk valt Pamavada deze eer ten deel. In de eerste plaats omdat hij enkele belangrijke reddingen deed die ons in de race hielden. In de tweede plaats omdat hij domweg op een andere positie nooit deze titel zal behalen.

Uw razende reporter,

Abe